

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. listopadu 2018 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Ludmily Hyské a Hany Svobodové

takto:

Obžalovaná

V [REDAKCE] H [REDAKCE],

dříve B [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v Kladně, dělnice, trvale bytem Kladno, nám. Starosty Pavla 44, adresou pro doručování [REDAKCE]

j e v i n n a , ž e

v přesně nezjištěné době nejméně od ledna 2016 do 26. 4. 2017 v Kladně, soudní okres Kladno, v bydlíšti v [REDAKCE] v Kladně, ul. [REDAKCE], ve Velké Británii a na dalších místech v Kladně, na kterých pobývala s nezletilou dcerou K [REDAKCE] M [REDAKCE], nar. [REDAKCE], zejména když byla pod vlivem alkoholu, který požívala téměř každý den psychicky i fyzicky týrala svou nezletilou dceru K [REDAKCE] M [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a to tak, že ji bezdůvodně pravidelně bila rukou do hlavy, břicha a rukou, také ji vždy několika ranami bila vařečkou nebo páskem, vyčítala jí drobné prohřešky, vyhrožovala svojí sebevraždou a tím, že přitom zabije i ji, opakovaně ji vyhazovala z místa jejich aktuálního pobytu, říkala jí, aby se živila prostitucí, urážela ji hrubými výrazy, o nezletilou se potřebným způsobem nestarala, nezajímala se o školní prospěch nezletilé, nespolupracovala se školou, nevyzvedla ve škole ani přihlášky a zápisový lístek k dalšímu studiu, čímž zmařila nezletilé možnost účastnit se prvního kola přijímacího řízení, nezajistila jí, ani nezaplatila lékařské vyšetření potřebné k přijímacímu řízení, poté, co ho nezletilé zajistila a zaplatila třídní učitelka nezletilé, jí peníze ani neuhradila, neměla zájem, aby nezletilá ve studiu pokračovala, nezletilé se nevěnovala ve volném čase, neprojevovala jí dostatek lásky, vodila ji do restauračních zařízení, kde se oddávala pití alkoholických nápojů, v několika případech nutila

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

dceru kouřit marihuanu, přičemž tato jednání nezletilá pocítovala jako velké příkoří, opakovaně se sebepoškozovala pořezáním na ruku, škrcením šálou apod., musela být i psychiatricky léčena, byla i medikována, přičemž obžalovaná jí nezajistila další léky a nezletilé byly zjištěny známky zanedbávání výchovy a známky psychického i fyzického týrání,

t e d y

jednak týrala osobu, která byla v její péči a výchově, a takový čin páchala po delší dobu

jednak úmyslně ohrozila rozumový, citový, nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděla k zahálčivému, nebo nemravnému životu a závažným způsobem porušila svou povinnost o ně pečovat, nebo jinou svou důležitou povinnost, vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a pokračovala v páchání takového činu po delší dobu.

T í m s p á c h a l a

jednak zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku

jednak přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 198 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 trestního zákoníku se ukládá **ochranné léčení** psychiatrické, protialkoholní a protitoxikomanické formou ambulantní.

Odůvodnění:

1. Obžalovaná v přípravném řízení i v řízení před soudem popřel, že by se dopustila jednání, které je jí kladeno obžalobou za vinu. Od začátku to s dcerou neměly lehké, bydlely v azylovém domě, protože ona neměla šanci dostat městský byt, byla celý život na všechno sama. Protože neměla klasické zázemí a neměla se kam vrátit, střídala partnery a tak řešila svou bytovou situaci, protože nemohla z jedné výplaty platit podnájem a ještě živit dceru. Popřela, že by dceru bila, jen dostala rukou na zadek, když přinesla špatné známky nebo když byla drzá. Nikdy nepoužila pásek nebo vařečku. Dceru trestala odebráním telefonu, když si neplnila úkoly. Od září do prosince 2015 byly v Anglii, kde dcera nechodila do školy, tím měla zameškáno a musela učivo dohánět. Dceru se snažila učit sama. S její třídní učitelkou byla v telefonním kontaktu, dokonce si tykaly. Pokud jde o přihlášku na střední školu, tu nestihla vyzvednout, ale neví, z jakého důvodu. Problémy začaly s příchodem nové ředitelky školy. Znamky jejího sebepoškozování objevila 14 dní před výsledkem v přípravném řízení, je přesvědčena, že začaly až po jejím umístění do dětského centra, do té doby žádné známky sebepoškozování neměla. Není si vědoma toho, že by s dcerou někdy mluvila o spáchání sebevraždy. Připustila, že je uživatelem marihuany, s užíváním alkoholu problémy nemá, napije se jen příležitostně, neví, proč o ní všichni říkají, že byla skoro pořád pod vlivem alkoholu. Nemá pocit, že by kvůli tomu potřebovala odbornou pomoc. Zjištěné známky zanedbání výchovy a psychického a fyzického týrání u dcery si vysvětluje životem, kterým žili,

tedy častým stěhováním, což dcera asi brala jinak, než ostatní děti, a asi to pochopila špatně. Od září 2017 je s dcerou v pravidelném kontaktu, ví, že to obžalovaná neměla jednoduché.

2. Skutkový stav byl zjištěn především ze svědecké výpovědi nezletilé poškozené K [REDACTED] M [REDACTED], kterou učinila v přípravném řízení a která byla podle § 102 odst. 2 trestního řádu v hlavním líčení čtena. Poškozená podrobně popsala jednání obžalované vůči ní tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku. Uvedla také, že obžalovaná denně pila alkohol, po kterých úplně odpadla a spala, užívala i marihuanu, kterou jí dokonce nabízela. Obžalovaná často střídala partnery i bydliště, která opouštěly často velmi náhle, a poškozená se stěhovala s ní. Své věci měla jen v batůžku, často zůstávaly i v předchozím bydlišti. Uvedla, že ji obžalovaná bila tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku. Musela se starat o celou domácnost, měla zakázáno i psát příběhy, které vytvářela. Vadí jí, že se o ni matka nedokázala postarat, že poškozená byla troska, byla skoro otrok, chtěla by, aby matka byla alespoň rok v léčebně. Její jednání vůči sobě pocítovala jako těžká příkoří, začala se sebepoškozovat.
3. Se souhlasem stran byly čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení M [REDACTED] Š [REDACTED], M [REDACTED] P [REDACTED] a M [REDACTED] P [REDACTED]. M [REDACTED] Š [REDACTED] je matka bývalého partnera obžalované, žila s ním, když K [REDACTED] byly 3-4 roky, ale nadále se stýkají. Když u ní bydlely, obžalovaná se k dceři chovala dobře, nenadávala jí ani ji nebila, neví, že by jí ubližovala, jestli ji mlátila venku. Uvedla, že obžalovaná hodně pije alkohol. K [REDACTED] u ní i potom často jedla, připadala jí hladová. Nikdy si na matku nestěžovala, nikdy na ní neviděla známky bití, ale ona nosila vždy delší trička.
4. M [REDACTED] P [REDACTED] je bývalou kolegyní a kamarádkou obžalované, zná ji 10 let. Obě u nich bydlely týden poté, co obžalovanou vyhodil z bytu její partner. Uvedla, že obžalovaná je správná ženská, vyžaduje od K [REDACTED] pořádek, má ke K [REDACTED] pěkný vztah, K [REDACTED] je pro ni na prvním místě, dávala jí vždy, co potřebovala. K [REDACTED] si nikdy nestěžovala, že by jí matka ubližovala nebo ji bila. K [REDACTED] si psala nějakou knížku o sobě, psala tam, že v 15 letech jí končí život. Obžalovaná u ní nikdy nepila alkohol. Potom obžalované sehnala bydlení na Červeném kříži, K [REDACTED] tam nechtěla, ale ona jí vysvětlila, že musí, když tam jde máma. K [REDACTED] pak odešla a nebrala matce telefony. K [REDACTED] si dost vymýšlí, lže a přibarvuje si věci. Řekla třeba, že byla u babičky, a přitom ji sousedé viděli s klukem nebo s kamarádkou. Dále uvedla, že si myslí, že si K [REDACTED] vše vymyslela, aby se dostala od mámy.
5. M [REDACTED] P [REDACTED] při podání vysvětlení uvedla, že poškozenou zná asi 3-4 roky. K [REDACTED] měla s mamkou složité vztahy. Když s ní obžalovaná chtěla mluvit, začala se škrábat na ruce, svěsila hlavu a mluvit s ní nechtěla nebo na ni byla drzá. Ta pak na ni křičela. Jednou viděla, že jí obžalovaná dala facku, když byla K [REDACTED] drzá. Obžalovaná si někdy dala pivo, zašla s kamarády do hospody, opilou ji ale viděla jen jednou. Obžalovaná si urvala od pusy, aby měla K [REDACTED] co jíst. K [REDACTED] si občas na obžalovanou stěžovala, ale točilo se to jen kolem facek za to, že byla drzá. Stěžovala si, že neměla žádné dětství, protože se pořád stěhovaly. Viděla známky sebepoškozování na zápěstí. Popsala incident, kdy poškozená od matky na ulici utekla k babičce a nechala se zapřít, obžalovaná seděla na ulici s nákupem a vedle sebe měla otevřenou plechovku piva. Neví, proč K [REDACTED] od mámy utekla, když jí kupovala chipsy a další dobroty. K [REDACTED] také chtěla přespát u kamarádky a z facebooku obžalované jejím jménem napsala, že s tím souhlasí. K [REDACTED] nebylo s obžalovanou pořád dobře, neměla pevné zázemí, tím jak se pořád stěhovaly, ale navařeno měla. Uklizeno moc nebylo. Obžalovaná si stěžovala, že jí K [REDACTED] s ničím nepomůže, že je všechno na ní. Obžalovaná měla něco se žaludkem, tak jí bylo špatně. Opakovaně popřela, že by jí K [REDACTED] řekla, že si svou výpověď vymyslela.
6. Svědkyně A [REDACTED] J [REDACTED] uvedla, že obžalovanou zná asi od 15 let, sejdou se tak jednou za rok. Naposledy se sešly asi před rokem a půl, kdy se sešly v hospodě. Obžalovaná byla evidentně opilá, poškozená se jí začala bát, že ji napadala, měla z ní hrůzu, brečela, dokonce chtěla jít přespát ke svědkyni. Chtěla zavolat policii, a proto ji svědkyně raději zavolala.

7. Svědkyně J. S. matka obžalované, využila svého práva nevypovídat.
8. Svědek J. uvedl, že s obžalovanou žili dvakrát jako druh a družka, žila s nimi i dcera obžalované K. Obžalovaná neuvěřitelně pila alkohol, každý den, za dopoledne byla schopná vypít 4 pet láhve piva. Pak si zakouří marihuanu a pak K. vulgárně a sprostě nadává. Když se jí zastal, fyzicky napadla jeho a také jemu vulgárně nadávala. On ji také napadl a byl kvůli tomu odsouzen k podmíněnému trestu. Obžalovaná na K. pořád křičela, když přicházel domů, bylo to slyšet až o dvě patra níž, vyčítala jí, že jí zkažila život, mlátila ji, a to hodně. K. se před ní klepala. On se posléze bál ve vlastním bytě, když chodila obžalovaná domů, zejména pod vlivem alkoholu, raději přespával ve sklepě nebo v práci.
9. Svědek V. Š. bývalý manžel obžalované, uvedl, že spolu žili v letech 2007 až 2010. S její dcerou měl dobré vztahy, měli se rádi. Když si obžalovaná dala alkohol, bývá agresivní. K. byla od matky bita, rukou přes obličej nebo přes zadek, nebo také pantoflí přes obličej. Za to, že neposlušovala, že nedělala to, co měla, např. neumyla nádobí. Tresty nebyly přiměřené, K. potom plakala. Problémy se školou nebo s chováním ve škole neřešili. Po rozvodu spolu nebyli v kontaktu, až v roce 2016, když žil ve Walesu, vzal obžalovanou s její dcerou k sobě. K. v té době nechodila do školy, to bylo v jednání. Obžalovaná tam nepracovala, jen chvíli uklízela ve firmě, kde on pracoval. Odtamtud obžalovanou deportovala policie kvůli domácímu násilí, kterého se dopouštěla. Kromě alkoholu určité užívala i drogy, ale on neví, jaké. Po jeho návratu do ČR se opět setkali, obžalovaná mu říkala, že se dala dohromady, že drogy nebere. Proto se rozhodli, že to spolu znovu zkusí, ale opět to nevyšlo. K. má svou matku ráda a také ji nenávidí pro její agresi.
10. Svědek J. D. uvedl, že obžalovanou zná řadu let, zhruba před dvěma lety spolu měli krátký asi dvouměsíční vztah, ale nebydleli spolu. Obžalovaná K. vždy pečlivě kontrolovala, jestli má hotové úkoly, bylo o ni postaráno. Když neměla hotové úkoly nebo neumyla nádobí, byl tam konflikt, obžalovaná jí vynadala, možná padl i výchovný pohlavěk. K. si nikdy nestěžovala. S poškozenou nebyl nikdy o samotě. Obžalovanou vídal opilou, to byla rozverná, veselá, samá srandička. Za dobu, co se znají, obžalovaná vystřídal spoustu bydlíšť, zřejmě to souviselo se změnou partnerů. O jejím soukromém životě nic neví, nevidali se pravidelně. Byl přítomen konfliktu obžalované s A. J. který vznikl kvůli nějakým výčitkám ze strany A. J., nepohodly se a pak se popraly. K. pak nechtěla jít s obžalovanou domů, říkala, že už ji to takhle nebaví. Potom přijela policie, která K. odvezla.
11. Svědkyně Mgr. I. S. byla třídní učitelkou nezletilé poškozené K. M., učila ji 4 roky. Kát'a byla specifická, nezapadala mezi vrstevníky, žila si spíš ve svém světě, držela se spíš stranou, i když měla 2-3 kamarádky. Zapojila se s ostatními spolužáky do hraní divadla. S matkou se často stěhovaly po různých kamarádech matky, v I. pololetí 8. ročníku, asi od října, byly 4 měsíce v Anglii, odkud se vrátily někdy kolem vánoc. Kvůli tomu byla odložena její klasifikace. V 8. ročníku měla časté absence omluvné od matky. S matkou byla v kontaktu hlavně v 6. a v 7. ročníku, potom komunikovaly především telefonicky. Horší to bylo v II. pololetí 8. ročníku a v 9. ročníku. Domnívá se, že to bylo vyvoláno tím, že se často stěhovaly, a to i několikrát během školního roku, také kvůli pobytu v Anglii. Poškozená měla hodně zameškáno, musela učivo dohánět. Kdyby se pravidelně připravovala, mohla mít lepší výsledky. K. měla opakovaně vši, to se pro některé spolužáky stalo terčem posměchu. Jinak chodila slušně oblečená. Matku musela víckrát kontaktovat, než se spojily. Důvodem častého stěhování byly jednak finanční důvody, obžalovaná je samoživitelka, také vztahy matky s tím, u koho bydlely. Ví, že mezi K. a její matkou docházelo ke konfliktům, i když byla období, kdy spolu vycházely. Ty konflikty se netýkaly školy, jen jednou došlo ke ztrátě učebnic v souvislosti se stěhováním. Tam také zůstalo oblečení K., protože stěhování bylo náhlé. K. byla specifická a matka na ni zřejmě neměla náladu. Bylo období, kdy K.

s maminkou být nechtěla, a pak připustila, že by s ní být chtěla, nebyla sice spokojená, ale vyjádřila se, že se musí o maminku starat, protože je nemocná. Ke konci školní docházky byla v dětském centru, potom v dětském domově. K [REDACTED] jí poté připadala srovnanější, víc usměvavá, víc v pohodě, nebyly tam už neshody a konflikty v rodině. Ze strany obžalované došlo k prodloužení v odeslání přihlášky na střední školu, kvůli přijetí do učiliště pak intervenovala ředitelka základní školy. Znamky poranění na poškozené neviděla, vybavuje si ji s dlouhými rukávy. Škola opakovaně obžalované nabízela poradenství, kontakty i možnost bydlení, myslí si, že tyto možnosti nebyly využity. K [REDACTED] chodila pravidelně ke školnímu psychologovi, potom tam chodit přestala, protože si to maminka nepřála.

12. Svědkyně Mgr. I. [REDACTED] D. [REDACTED], školní psycholog 5. ZŠ v Kladně, uvedla, že po svém nástupu do školy v říjnu 2016 se seznámila se situací nezletilé K [REDACTED]. Na případové konferenci, která se konala na OSPOD Magistrátu města Kladna za účasti matky, se řešila složitá bytová situace rodiny, která předcházela jejímu příchodu do školy, tj. ta, že obžalovaná přišla o bydlení a K [REDACTED] neměla v pořádku školní věci, což se promítalo i do jejího prospěchu. Byla v 9. ročníku a výsledky studia v pololetí se zapisují do přijímacího řízení na střední školu. Na tomto jednání obžalovaná jednak uvedla, že budou bydlet s K [REDACTED] u kamarádky, a současně sdělila, že je velice vážně nemocná, že je v dlouhodobé pracovní neschopnosti. Také na návrh OSPOD se dohodli na tom, že K [REDACTED] bude ke svědkyni docházet, aby probraly její situaci, sama K [REDACTED] si uvědomovala, že její situace je závažná, uvědomovala si, že jí jde o budoucnost. OSPOD si vymínil, aby také obžalovaná se školní psycholožkou spolupracovala. Setkávání svědkyně s nezletilou se přizpůsobovala i tomu, jak byla nezletilá ve škole, protože K [REDACTED] měla také zdravotní obtíže, které souvisely do určité míry s nepravidelným životním stylem, se způsobem stravování a pravděpodobně byly i psychogenní, podstoupila chirurgický zákrok. Tím, že hodně zameškala, a to i dřívějším pobytem s matkou v Anglii, se zhoršoval její prospěch. Snahou svědkyně bylo pomoci jí zmobilizovat ke studiu. K [REDACTED] vlastně pořád doháněla učivo, což ji také stresovalo, často jí udávala, že nemá doma podmínky, jaké by potřebovala. Kvůli tomu měla s matkou konflikty, ta jí vytýkala, že nemá známky, jaké si představovala. Ke konci kalendářního roku se s matkou opět stěhovaly. K [REDACTED] uváděla, že musí mamince hodně pomáhat, protože je nemocná, že jí obžalovaná hubuje za to, že jí nepomáhá, a také kvůli tomu mají konflikty. Obžalovaná na ni přenášela hodně povinností o domácnost, a díky tomu se nemohla připravovat do školy. K [REDACTED] se cítila být pod obrovským tlakem, také si dělala velké starosti kvůli zdravotnímu stavu matky, zúzkostňovalo ji, že od matky nemá o tom žádné informace. Byla si vědoma také toho, že kvůli tomu, že maminka nemá práci, nemají peníze, což se zase zpětně promítne do bydlení. Tím, jak se neustále přesouvaly, neměly všechny svoje věci, nějaké měly ještě u kamarádky, u které bydlely před tím, některé u bývalého přítele matky. Svědkyně uvedla, že s obžalovanou mluvila jednou, v listopadu 2016, když přišla do školy proto, že se K [REDACTED] udělalo špatně. Přestože se poté opakovaně snažila obžalovanou kontaktovat, aby se sešly, a ani přes písemnou výzvu ředitelky školy, se to nepodařilo. Obžalovaná se jednou omluvila kvůli nemoci a poté poslala ředitelce školy mail, že si nepřeje, aby K [REDACTED] k psycholožce docházel, a že má pocit, že se škola příliš angažuje v jejích osobních a rodinných záležitostech, což si nepřeje. Proto k ní K [REDACTED] začátkem února 2017 přestala docházet pravidelně, jenom v případě, že by došlo k nějaké krizové situaci. Při náhodném setkání ve škole jí K [REDACTED] řekla, že si podávala přihlášku na střední školu a že neví, jestli to maminka odeslala, byla z toho rozpačitá. Potom došlo k nějakému konfliktu mezi obžalovanou a K [REDACTED], a K [REDACTED] byla na základě předběžného opatření umístěna do zařízení pro děti vyžadující péči a pomoc v Kladně. Zde svědkyně rovněž pracovala na část úvazku, a tudíž se zde s nezletilou setkala. Zpočátku byla smutná, zaskočená z toho, měla obavy z toho, co bude dál, postupem času byla spokojená, našla si tam spřízněné osoby, s kterými si povídala. Byl tam velký zlom, byla nadšená, spokojená, najednou měla klid, našla si přátele, získala určitou životní radost. Pokud jde o přihlášku na střední školu, tu obžalovaná skutečně neodeslala,

podala ji dodatečně ředitelka školy a víceméně na její přimluvu byla K [REDAKCE] přijata do oboru kadeřnice.

13. Skutečnosti uváděné Mgr. S [REDAKCE] a Mgr. D [REDAKCE] jsou podpořeny zprávou školy. Z té vyplývá, že se obžalovaná s dcerou často stěhovaly, že K [REDAKCE] byla ve školním roce 2016/2017 hodnocena pěti dostatečnými, přičemž domácí příprava na školu není patrná. V září 2016 obžalovaná sdělila, že odjíždí do Anglie a K [REDAKCE] bude studovat v Anglii. Vrátily se v prosinci 2015 a školu začala nezletilá navštěvovat v lednu 2016. Obžalovaná ředitelce školy sdělila, že nezletilá po celou dobu nenavštěvovala žádnou školu. Jako důvod uváděla obavu o její bezpečnost. Na podzim 2016 po jednání výchovné konference na OSPOD zjistili, že v bytě u kamarádky bydlí K [REDAKCE] sama, její matka se odstěhovala za nějakým pánem. Potom se stěhovaly do pronajatého domku, kde K [REDAKCE] v prosinci 2016 přespávala sama, případně přespávala u strejdy. Obžalovaná nespolupracovala se školou, nebyla ochotna ani K [REDAKCE] přivést na společné focení třídy. Z chování K [REDAKCE] poté, co obžalovaná sdělila, že si nepřeje, aby K [REDAKCE] dále spolupracovala se školním psychologem, bylo zjevné, že si je vědoma skutečnosti, že sdělila důvěrné informace, které vyústily v aktivizaci orgánů OSPOD a snaží se být se svou matkou loajální. Obžalovaná si jako jediná z rodičů nepřišla vyzvednout přihlášky a zápisový lístek K [REDAKCE] na SOU, proto je ředitelka školy dala přímo K [REDAKCE] a použila i o nutnosti dodat vyšetření lékaře a přihlášky dodat na školy do 1. 3. 2017. Přihlášky na obě školy, kam se K [REDAKCE] hlásila, přišly až 12. 3. 2017, ovšem bez lékařského potvrzení. Tím bylo K [REDAKCE] znemožněno účastnit se prvního kola přijímacího řízení. Na to údajně obžalovaná neměla peníze, proto ředitelka zařídila K [REDAKCE] lékařské vyšetření, které sama zaplatila, a K [REDAKCE] dostala do druhého kola přijímacího řízení na SOU Stochov. Obžalovaná ředitelce školy při telefonickém hovoru sdělila, že jí nemusí zajímat budoucnost K [REDAKCE], že půjde pracovat, ať se o ni nestará.
14. Ze zpráv Magistrátu města Kladna – OSPOD bylo zjištěno, že spisovou dokumentaci nezletilé K [REDAKCE] M [REDAKCE] vedou od roku 2003. Obžalovaná má velmi konfliktní vztah se svou matkou, od které se odstěhovala ještě před narozením nezletilé. Obžalovaná má problém pro sebe i dceru zajistit stabilní bydlení, bytovou situaci opakovaně řešila nastěhováním se k novému partnerovi, vztahy často končily napadením, manželství končila rozvodem. Manžel matky, který uznal otcovství k nezletilé, není jejím biologickým otcem. Vzniklo podezření z nadměrného užívání alkoholu obžalovanou, což tato popírá. V říjnu 2015 se stěhovaly do Anglie. Nezletilá tam nenastoupila do školy, v prosinci se vrátily do ČR. V prosinci 2015 obžalovaná dceru v nočních hodinách odvezla po vzájemném konfliktu do nemocnice, nesouhlasila s hospitalizací a přislíbila zajištění ambulantní péče. Společně navštívily psychiatricku, nezletilá byla medikována, k následné kontrole se však nedostavily a nezletilá vysadila užívané léky bez předchozí konzultace. V červnu 2016 došlo ke rvačce mezi obžalovanou a dcerou, při které měla být obžalovaná podnapilá. Obžalovaná byla hospitalizována. Po jednání obžalovaná objednala dceru k psychiatrovi, sjednala rodinnou terapii pro sebe a dceru, nezletilá byla sjednána terapie ve Středisku ROSA. Tam se jednou dostavily a poté obžalovaná přestala komunikovat. V říjnu 2016 OSPOD obdrželo informaci školy, že matka nezletilé je hospitalizována a babička odmítá o vnučku dlouhodobě pečovat. Obžalovanou se podařilo kontaktovat, bylo zjištěno, že se nedostavily na vyšetření k psychiatrovi ani na rodinnou terapii, po skončení prázdnin neobnovily spolupráci se Střediskem ROSA. Obžalovaná byla upozorněna na závažnost situace a došlo ke sjednávání případové konference, která proběhla 31. 10. 2016. Na jejím počátku obžalovaná sdělila, že jí bylo diagnostikováno nádorové onemocnění, opět popřela nadměrné pití a sdělila, že v souvislosti s diagnózou nepije vůbec. Sdělila, že se s přítelem po napadení rozešla. Před nástupem do nemocnice předala dceru své matce a ta škole sdělila, že se s ní nemůže starat. Po propuštění z nemocnice se obžalovaná s dcerou nastěhovaly ke kamarádce matky. Při jednání bylo zřejmé, že má K [REDAKCE] z výsledku jednání obavy a že se o matku bojí. Z pohledu

ředitelky školy byla nejvážnějším problémem nestabilita domácího prostředí. Během jednání se obžalovaná zavázala k tomu, že školní psycholožce dodá podklad z psychiatrického vyšetření nezletilé a že K. bude psycholožku navštěvovat každý týden, obžalovaná měla zajistit kontrolní psychiatrické vyšetření pro dceru, návštěvu u psychologa či psychiatra měla zajistit i pro sebe a jeho jméno sdělit do 30. 11. 2016, do stejného termínu pak sdělit, kdo bude zajišťovat péči o nezletilou v době její případné hospitalizace. Obžalovaná předala e-mailem informace o případné pečující osobě, na žádost o doplnění dalších informací nereagovala. K. docházela ke školní psycholožce. Následně obžalovaná přestala komunikovat s OPOS i se školou, K. se ve škole velice zhoršena. Byla kontaktována osoba uvedená obžalovanou, která se měla o K. postarat, ta sdělila, že obžalovanou ani její dceru nezná. Šetření v domácnosti se opakovaně nepodařilo zrealizovat, obžalovaná nereagovala na výzvy OSPOD ani školy. K. u psycholožky vyjadřovala velké obavy o zdraví matky, neznala její zdravotní stav, obávala se toho, že matka nedodržuje léčbu. Sdělovala, že o spoustě věcí nesmí mluvit, uváděla, že se doma nemůže učit, nemá na to čas, musí se starat o matku a o zajištění domácnosti, vyjadřovala obavy, že nebudou mít dost peněz a budou se muset opět vystěhovat. Z některých informací, které podávala a které bylo třeba s obžalovanou konzultovat, nebylo jasné, zda se jedná o fantazie, fikce nebo skutečnost, kterou takto podává v důsledku prožitého traumatu, případně psychického onemocnění, proto psycholožka doporučovala kontrolní psychiatrické vyšetření, nejlépe během hospitalizace. Obžalovanou se posléze podařilo zkontaktovat, byla rozčilená, měla agresivní, projev, odmítala jakoukoli spolupráci a sdělila, že si nepřeje, aby nezletilá docházela k psycholožce, která se jí neustále na něco vyptává, odmítla zajistit pro dceru jiného psychologa, odmítla kontrolní vyšetření na psychiatrii s tím, že nemá čas vysedávat po čekárnách. Sdělila také, že nemá onkologické onemocnění. Byl dojednáán termín šetření v domácnosti, obžalovaná termín e-mailem zrušila a nově se ji nepodařilo kontaktovat. V té době byl podán návrh na stanovení soudního dohledu, několikrát byl proveden pokus o šetření v domácnosti, které se nepodařilo zrealizovat. Následně bylo zjištěno, že se obžalovaná vrátila zpět k partnerovi, J. se kterým se v minulosti vzájemně napadli. Obžalovaná byla zastižena pře domem, šetření v domácnosti neumožnila s tím, že jde zde pouze na návštěvě a že bydlí všude a nikde, potom si odemkla dům a odešla. K jednání soudu o nařízení soudního dohledu se nedostavila.

15. Tyto skutečnosti také vyplývají ze zprávy Policie ČR z 9. 7. 2014 o chování obžalované, zprávy FN Motol z 22. 12. 2015, záznamu o jednání na OSPOD ze dne 2. 6. 2016, poznatku Městské policie Kladno ze dne 1. 6. 2016, zprávy o prospěchu a chování nezletilé ze základní školy ze dne 6. 6. 2016 a 5. 10. 2016, zpráv ON Kladno ze dne 3. 6. a 7. 6. 2016, záznamů z telefonického jednání ze dne 15. 6. 2015, 6. 10. 2016, zápisu z případové konference ze dne 31. 10. 2016, zprávy základní školy o nezletilé ze dne 11. 1. 2017, 14. 2. 2017 a 29. 3. 2017, včetně zprávy školní psycholožky ze dne 10. 1. 2017, záznamů z osobního jednání dne 13. 1. 2016 a 23. 1. 2017, e-mailových zpráv od obžalované z 23. 1. 2017 a z 2. a 8. 2. 2017, záznamu z telefonického jednání ze dne 1. 2. 2017, a z obsahu spisů Okresního soudu v Kladně sp. zn. 42 P 561/2008 a 43 Nc 2910/2017, které se týkají nezletilé K. M.
16. Poté bylo usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 27. 4. 2017, č. j. 43 Nc 2910/2017–9, nařízeno předběžné opatření, kterým byla nezletilá K. M. umístěna do Zařízení pro děti vyžadující okamžitou péči při Dětském centru Kladno. Z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 3. 7. 2017, č. j. 42 P 561/2008-169, který nabyt právní moci dne 2. 9. 2017, byla nařízena ústavní výchova nezletilé K. M., a to na dobu do nabytí zletilosti nezletilé, pro jehož výkon byla umístěna do Dětského domova v Novém Strašecí, přičemž bylo uloženo platit s účinností od 27. 4. 2017 výživné pro nezletilou matce částkou ve výši

2 000 Kč měsíčně, otci částkou ve výši 3 000 Kč, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám ústavu, v němž je nezletilá umístěna.

17. Ze zprávy OSPOD Magistrátu města Kladna ze dne 25. 9. 2018 vyplývá, že v době pobytu v dětském domově nezletilou K. navštěvuje pouze babička, v lednu 2018 sdělila K., že matka bydlí údajně na ubytovně, o vydání propustky nikdy nepožádala. S matkou se vídá na návštěvách u babičky, odkud si ji matka bere. K. se o matce vyjadřuje různě. Je zřejmé, že ji má ráda a schází jí volnost, kterou u matky měla. To, že matka pije, jí ale vyloženě vadí, přeje si, aby máma přestala pít. Ví, že v den, kdy mělo být soudní jednání, skončila na psychiatrii poté, použila prášky a zapila je alkoholem. OSPOD obžalovaná sama nekontaktuje, od umístění nezletilé do dětského zařízení nebylo známo místo jejího pobytu, odmítla ho sdělit i při náhodných kontaktech, kdy byla slovně agresivní. Byla upozorněna na to, že by i na ubytovně po přehledu poměrů a se souhlasem provozovatele ubytovny u ní K. mohla trávit víkendy, upozorněna také na povinnost hradit výživné a ošetrovné dětskému domovu. Projevila zájem podat návrh na zrušení ústavní výchovy, přičemž byla upozorněna na nutnost abstinence, neboť alkohol je spouštěčem agresivního chování, k tomu uvedla, že se jako alkoholik necítí, spolupráci s adiktologickou ambulancí nenavázala. Stále obhajovala svou pozici, vinu přehazovala na jiné – není alkoholik, nikam nebude chovat, konflikt s pracovníky dětského domova měla proto, že se o K. špatně starají, K. vypovídala proti ní, protože ji navedla bývalá švagrová, chystá sepsat se svým právníkem výpověď K., kde to bude popsáno. S K. byla případná změna výpovědi projednávána i v dětském domově i při návštěvě OSPOD v zařízení, bylo zjevné, že K. nechce matce ublížit, na své výpovědi by ale nic podstatného neměnila, přeje si, aby máma nepila.
18. Ze zprávy Dětského domova a Školní jídelny v Novém Strašecí ze dne 19. 9. 2018 bylo zjištěno, že nezletilá je v poslední dobu s matkou v pravidelném kontaktu, jezdí za ní pravidelně v rámci jednodenních propustek, a je s ní v kontaktu i v rámci víkendových či prázdninových propustek k babičce. Jsou i v častém telefonickém kontaktu. V poslední době se vztah matky a nezletilé zlepšil.
19. Ze zprávy Psychiatrické nemocnice Horní Beřkovice bylo zjištěno, že zde byla obžalovaná hospitalizována v době od 22. 5. do 24. 5. 2018.
20. Ze zprávy psychiatrické ambulance EUC Kliniky Kladno, s. r. o., která byla soudu doručena dne 29. 10. 2018, bylo zjištěno, že obžalovaná byla jednorázově akutně psychiatricky vyšetřena dne 27. 4. 2017 na žádost policie ČR. Diagnostikována akutní stresová reakce, debaklová životní situace, úzkostně depresivní obra, škodlivé požívání alkoholu, suicidální proklamace. Doporučena psychiatrická hospitalizace, která byla předjednána i Psychiatrické nemocnici v Horních Beřkovicích, která byla realizována. Do pravidelné ambulantní péče byla pak obžalovaná na vlastní žádost vzata od 25. 5. 2018 po návratu z další psychiatrické hospitalizace. Od té doby dochází na pravidelné kontroly cca 1x měsíčně do poloviny září, bez abstinenčních stavů, bez známek ebriety. K další plánované kontrole 2. 10. 2018 se nedostavila.
21. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, specializace klinická psychologie, který byl vypracován na nezletilou poškozenou a který byl se souhlasem obžalované a státního zástupce v hlavním líčení čten, bylo zjištěno, že intelektové schopnosti nezletilé jsou v pásmu nadprůměru. Je u ní patrná nezralostní osobnostní organizace, bezradnost, zejména v interpersonální sféře, je náchylnější k dezorganizaci při každodenním stresu. Může se pak projevovat impulsivita v chování, myšlení i afektivitě. U nezletilé se projevuje úzkost, napětí, nervozita. Nachází se ve stavu chronického podnětového přetížení. Její historie je bohatá na odmítání, kdy pak zažívá pocity zmatku a bezmoci, je sociálně stažená až izolovaná. Pozitivní interakce mezi lidmi nepovažuje za běžné. Sebeobraz je negativní, může docházet až

Shodu s prvopisem potvrzuje:

k sebedegradaci a problémům se sociálním přizpůsobením se, má tendenci vyhýbat se emočním podnětům, dochází až k emoční konstrikci. Osobnostně je dívka bez známek, které by svědčily pro přítomnost duševního onemocnění. Je patrná osobnostní nezralost, pocity tísně, úzkosti, napětí. Vykazuje tendenci prezentovat se v lepším světle. K matce má vztah výrazně negativní, od matky vnímá vysokou míru hostility. Pozitivní vztah má k babičce, matce matky. Rodiče posuzované nežijí společně, vlastního otce nepoznala. Matka žila s různými partnery, podle posuzované požívá velké množství alkoholu a psychotropní látky (matka přiznává marihuanu, posuzovaná dívka popisuje i pervitinu. V průběhu společného života se velmi často stěhovaly. Podle posuzované ji matka týrala, zejména psychicky, občasné jiabila, nutila ji k sexuálním aktivitám s muži. Posuzovaná sama neguje návrat do domácího prostředí, chce zůstat v dětském domově. Osobnostně je nevyzrálá, její vývoj je disharmonický, negativně ovlivněný rodinným prostředím, kdy matka požívá nadměrně alkoholické nápoje, časté stěhování, častá změna partnerů matky, fyzické i psychické ataky ze strany matky. Osobnostní ladění je mírně extrovertní. Poškozená je schopna vnímat prožitě a toto reprodukovat, vnímání i reprodukce může být částečně zkreslena osobnostní nezralostí. Sklony ke konfabulacím nebyly zjištěny, nebylo ani zjištěno, že by poškozená byla ovlivňována ke změně odpovědi, ani jiná motivace, pro kterou by byla výpověď poškozené zkreslena. Vztah poškozené k matce je negativní. U poškozené byly zjištěny známky zanedbávání výchovy a známky psychického i fyzického týrání.

22. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl v průběhu přípravného řízení zpracován na obžalovanou a který byl rovněž se souhlasem obžalované a státního zástupce čten, bylo zjištěno, že obžalovaná netrpí a netrpěla duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. Intelpekt je v pásmu průměru. Byla zjištěna smíšená porucha osobnosti, která je emočně nevyvážená, nezdrženlivá, afektivně dráždivější, s rysy histriónskými, se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži a opilosti. Tato osobnost byla v rozhodném období dekompenzovaná. Dále je zde škodlivé užívání alkoholu a marihuany bez závislosti s poruchami chování v intoxikaci. V době páchání jednání u ní byly prosté opilosti středního stupně (možné jsou kombinované prosté intoxikace marihuanou a alkoholem) a prosté afekty, nejednalo se ale o opilosti, intoxikace ani afekty patické. Tyto akcentovaly osobnostní rysy obžalované, zvýšily její aktivitu, sebevědomí, a vedly k ventilaci negativních emocí. Obžalovaná může ve stresových situacích a intoxikacích reagovat agresivně, byť není osobou primárně agresivní. Obžalovaná je schopna uvědomit si účinky alkoholu či kombinace alkoholu a marihuany na své jednání a chování, je schopna odolat jejich požití. Motiv jejího jednání vycházel z jejích osobnostních rysů, její reaktivity, názorů a životního stylu. Její schopnosti rozpoznat nebezpečnost jednání pro společnost byly zcela zachovány, schopnosti ovládací byly sníženy částečně, asi v polovině stupnice mezi schopnostmi zcela zachovalými a zcela vymizelými, vlivem prostých intoxikací a prostých afektů u dekompenzované poruchy osobnosti. Obžalovaná je z primárně psychiatrického hlediska pro společnost nebezpečná. Znalec proto navrhl uložení ochranného léčení protialkoholního, protitoxikomanického a psychiatrického, a to ambulantní formou. Obžalovaná je schopná chápat smysl trestního řízení a plnohodnotně se ho účastnit.
23. Když soud hodnotil shora rozvedené důkazy, a to jednotlivě, tak v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy skýtají dostatečný podklad pro rozhodnutí soudu. Jakkoli obžalovaná popírá, že by se dopustila jednání, které je jí kladeno za vinu, ostatní důkazy, které jsou v souladu a navzájem se doplňují, její vinu prokazují. Soud vycházel především z výpovědi poškozené nezletilé K. M., která podrobně popsala, jak se k ní obžalovaná chovala. Její výpověď je podporována svědeckými výpověďmi nejen svědků J. a D., bývalých partnerů obžalované, s nimiž žila ve společné domácnosti spolu s dcerou a kteří měli možnost chování obžalované vůči dceři pozorovat. V souladu s tím jsou také výpovědi třídní učitelky a školní psycholožky, zprávy školy a zjištění OSPOD, obsažená

nejen v tomto trestním spisu, ale také v opatrovnickém spisu nezletilé poškozené, doplněná zprávami Policie ČR, Městské policie a konečně i dětského domova, kam byla nezletilá umístěna v důsledku jednání obžalované vůči dceři, a to nejprve předběžným opatřením, posléze rozsudkem Okresního soudu v Kladně. S výpovědí poškozené poté korespondují závěry znaleckých posudků, a to jak psychologického, který byl vypracován na poškozenou, tak také psychiatrického, který byl vypracován na obžalovanou. Z výpovědi svědkyň M. [REDACTED] a M. [REDACTED] P. [REDACTED] pak také vyplývá, že poškozená od matky utekla, že se snažila dostat se od mámy, a že obžalovaná poškozenou bila rukou. Takové chování poškozené vysvětluje výpověď poškozené o tom, jak se k ní obžalovaná chovala. Svědkyně M. [REDACTED] P. [REDACTED] přitom opakovaně popřela, že by jí K. [REDACTED] řekla, že si svou výpověď vymyslela. Násilné chování obžalované vůči poškozené pak také vyplývá nejen z doložených zpráv policie, městské policie a zdravotnických zařízení, ale také z výpovědi svědkyně J. [REDACTED] a dílem i D. [REDACTED].

24. Vzhledem k těmto dostačujícím důkazům pak soud neakceptoval návrh obžalované na osobní výslech poškozené před soudem. Její výpověď z přípravného řízení, kterou soud v hlavním líčení podle § 102 odst. 2 trestního řádu četl, je podrobná, logická, a je podložena dalšími ve věci provedenými důkazy, přičemž o její pravdivosti soud nemá důvodu pochybovat. Soud tak s ohledem na charakter jednání, které je předmětem tohoto řízení, pak dospěl k závěru, že opětovný osobní výslech poškozené, oživování paměti, by mohlo mít nepříznivý vliv na psychický stav poškozené, a v konečném důsledku i na její aktuálně se zlepšující stav s obžalovanou.
25. Na základě shora uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaná svým jednáním popsaným ve výroku tohoto rozsudku naplnila všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku, v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d) odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, neboť po dlouhou dobu, nejméně 16 měsíců hrubě nakládala se svou nezletilou dcerou, ačkoliv byla podle § 858 Občanského zákoníku povinná pečovat o její zdraví, o její tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, chránit ji, a zajišťovat její vzdělání. Soud má také prokázáno, že obžalovaná poškozené sprostě nadávala, urážela ji hrubými výrazy, vyčítala poškozené, že jí zkazila život, nabádala ji k sebevraždě a hrozila jí vlastní sebevraždou. Poškozenou také bezdůvodně opakovaně bila, a to nejen rukou, ale také vařečkou, páskem do hlavy, břicha a dalších částí těla, pantoflem do obličeje. Obžalovaná se o dceru řádným způsobem nestarala, což vyplývá také ze zpráv OSPOD a školy. Jak vyplynulo z výpovědi svědkyň Mgr. S. [REDACTED] a Mgr. D. [REDACTED], ale také výše citovaných zpráv, obžalovaná se ani nepostarala o to, aby dcera po ukončení povinné školní docházky pokračovala ve vzdělání, když včas neodeslala přihlášku k přijímacímu řízení a potvrzení o zdravotním stavu. Jak vyplývá z provedených důkazů, obžalovaná nebyla schopna své dceři zajistit stabilní zázemí a domov. Obžalovaná se s nezletilou se opakovaně stěhovala, svou bytovou situaci řešila tím, že bydlela u svých partnerů či známých. Bydliště často střídala náhle, obvykle byt opouštěla po fyzickém napadení, ať z její strany, tak ze strany uživatele bytu, bez toho, aby jej opustila se všemi svými věcmi a s věcmi své dcery, a to včetně učení a školních pomůcek. Poškozené nezajistila podmínky pro domácí přípravu do školy, na druhou stranu měla přehnané požadavky na její výsledky ve škole a trestala ji za špatné známky. Poškozená přes zjištěné intelektové schopnosti v pásmu nadprůměru byla hodnocena na vysvědčení sotva dostatečnými známkami, což také bylo důsledkem toho, že obžalovaná nezajistila dceři školní výuku v době pobytu ve Velké Británii, a tak pak musela učivo neustále dohánět, při tom se musela namísto přípravy do školy starat o domácnost a o obžalovanou. Obžalovaná dceři neprojevovala lásku a nebyla jí oporou, což vyplývá především ze závěrů psychologického znaleckého posudku. Obžalovaná také tvrdila jak nezletilé, tak škole a OSPOD, že trpí vážným onkologickým onemocněním, které se nakonec nepotvrdilo, a

poškozenou nedostatkem informací o svém zdravotním stavu dlouhodobě udržovala v nejistotě a ve strachu. Toto vše nezletilá poškozená pocítovala jako těžké příkoří, odrazilo se to na jejím psychickém stavu a na vývoji osobnosti poškozené. U poškozené byly zjištěny známky zanedbávání výchovy a známky psychického i fyzického týrání, disharmonický vývoj, který je dlouhodobě negativně ovlivňován postoji matky a jejím životním stylem. Pominout nelze ani fakt, že poškozená v důsledku chování obžalované upřednostnila pobyt v ústavním zařízení. Soud tedy obžalovanou uznal vinnou tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

26. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalované a k jejímu dosavadnímu způsobu života a k možnostem její nápravy. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu společnosti na ochraně osob, které vzhledem ke svému věku jsou v péči nebo výchově jiných osob, jakož i zájmu společnosti na řádné výchově dětí, která má být vedena v souladu se zásadami morálky občanské společnosti tak, aby byl zaručen jejich řádný rozumový, mravní a citový vývoj. Povaha a závažnost činu je také určována způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalované, mírou jejího zavinění a její pohnutkou, záměrem nebo cílem. V daném případě vzal soud v úvahu délku doby, po kterou se obžalovaná dopouštěla trestného jednání vůči poškozené, skutečnost, že tímto jednáním naplnila znaky skutkových podstat dvou trestných činů, přičemž takováto jednání vůči nezletilým poškozeným patří mezi společensky nejškodlivější, a že její jednání vedlo k umístění nezletilé do ústavu. Obžalované pak zejména přitěžuje, že se trestné činnosti dopustil vůči nezletilé, vůči vlastní dceři. Jako k polehčující okolnosti pak soud přihlédl k tomu, že v průběhu řízení obžalovaná navázala spolupráci s psychiatrickou ambulancí, zejména pro nadužívání alkoholu, který se významně na jednání obžalované podílel. Avšak tuto skutečnost nelze nikterak přeceňovat, neboť obžalovaná svévolně tuto spolupráci ukončila.
27. K osobě obžalované bylo zjištěno, že je opakovaně rozvedená, poškozená je jejím jediným dítětem. Otěhotněla v době studia na SOU, které nedokončila. Poškozenou posléze adoptoval první z manželů obžalované. Obžalovaná je nemajetná, často střídá zaměstnání, když v době od 1. 4. 2016 pracovala jako pěší listovní doručovatelka u České pošty, s. p. Od 5. 9. 2016 do 31. 3. 2017 byla v pracovní neschopnosti. Pracovní smlouva jí dne 31. 3. 2017 nebyla prodloužena nejen proto, že od nástupu pracovní neschopnosti nekomunikovala se zaměstnavatelem, ale zejména proto, že její pracovní morálka nebyla příliš dobrá a že byla nezodpovědná. V době zahájení trestního stíhání pracovala u společnosti Trenkwalder, nyní má pracovat jako servírka. Soudně trestána byla obžalovaná jednou, a to v roce 2007. Pro toto odsouzení však platí fikce zahlazení, když se obžalovaná osvědčila ve zkušební době podmíněného odsouzení, protože k němu již nelze přihlížet. Ze zprávy Magistrátu Města Kladna, odboru správního, bylo zjištěno, že byla v roce 2014 jedenkrát postižena napomenutím za spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., další čtyři přestupková řízení z let 2013 až 2016 pro stejný přestupek (mimo jiné pro fyzické napadení své dcery K [redacted] dne 31. 5. 2016 a fyzickým napadáním svých druhů a jiných osob) byla odložena. V evidenci přestupků má obžalovaná další záznam pro přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, za které jí rovněž bylo uloženo napomenutí.
28. Když soud hodnotil všechny shora uvedené skutečnosti a všechny okolnosti případu, dospěl k závěru, že především s ohledem na dobu, po kterou se obžalovaná dopouštěla trestné činnosti, s ohledem na charakter a závažnost tohoto jednání, ale především s ohledem na následky, jaké její jednání mělo na poškozenou – jak na její situaci, když v důsledku jednání obžalované skončila v dětském domově, ale také na její citový, mravní a psychický vývoj. Jak vyplývá z postoje obžalované v průběhu celého řízení, není ochotna svůj podíl na situaci

poškozené akceptovat a stále vinu na nastalé situaci přenáší na jiné. Soud přihlédl také k dosavadnímu chování obžalované a její osobnosti, která vyplývá ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie. Dospěl tak k závěru, že je na místě uložení trestu úhrnného podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je ukládán za souběh dvou trestných činů. Účelu trestu a nápravy obžalované nelze podle závěrů soudu s ohledem na charakter a závažnost jejího jednání a jeho následek na straně jedné a také s ohledem na její dosavadní chování na straně druhé, dosáhnout uložením jiného než již represivního, nepodmíněného trestu odnětí svobody. Ten soud vyměřil v trvání 30 měsíců, což je lehce nad spodní hranici přísnějšího z trestných činů, kterým je zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody na dvě léta až osm let.

29. Pro výkon tohoto trestu pak soud obžalovanou v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, neboť ani charakter a závažnost jednání, za které byl trest ukládán, ani jeho výměra či dosavadní chování obžalované neodůvodňuje její zařazení do přísnějšího typu věznice.
30. Z psychiatrického znaleckého posudku bylo zjištěno škodlivé užívání alkoholu a drog obžalovanou s poruchami chování v intoxikaci, přičemž obžalovaná se jednání, pro které stojí před soudem, dopouštěla pod vlivem alkoholu a drog. Obžalovaná evidentně nemá na nadužívání těchto látek na svou osobu náhled, opakovaně uvádí, že nemá zejména s alkoholem problém, a pokud započala s léčením, to po několika měsících svévolně ukončila s tím, že žádné nepotřebuje. Přitom znalec zjistil vliv těchto návykových látek na chování a reaktivitu obžalované, na ventilaci negativních emocí, jakož i možnost v intoxikaci jednat agresivně. U obžalované rovněž zjistil jednání v afektu a dekompenzovanou poruchu osobnosti. Tyto skutečnosti, které jsou podrobně ve znaleckém posudku rozvedeny, pak vedly znalce k závěru, že pobyt obžalované je z primárně psychiatrického hlediska pro společnost nebezpečná. Soud v souladu s návrhem znalce uložil obžalované ochranné léčení jak psychiatrické, tak protialkoholní a protitoxikomanické, a to formou ambulantní. Ochranné léčení potvrzuje, dokud to bude vyžadovat jeho účel.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 26. listopadu 2018

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: [redacted]